

Категорія справи №

910/21004/15

: **Господарські справи (до 01.01.2019); Інші спори.**

Надіслано судом: **05.02.2016**. Зареєстровано: **05.02.2016**. Оприлюднено: **09.02.2016**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98,
E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

13.01.2016 **Справа №910/21004/15**

За позовом Публічного акціонерного товариства "Свіжачок"
до Товариства з обмеженою відповідальністю "Центробій"
про стягнення 1 902 413,49 грн.

Головуючий суддя Домнічева І.О.
Суддя Ващенко Т.М.
Суддя Підченко Ю.О.

Представники сторін:

від позивача: Мальчев В.Є. - за довіреністю;

від відповідача: не з'явились.

В судовому засіданні 13 січня 2016 року, відповідно до положень ст. 85 Господарського процесуального кодексу України, було оголошено вступну та резолютивну частину рішення.

СУТЬ СПОРУ:

Публічне акціонерне товариство "Свіжачок" звернулось до господарського суду міста Києва з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю "Центробій" про стягнення 1 902 413,49 грн.

Позовні вимоги обґрунтовано тим, що відповідач неналежним чином виконував зобов'язання щодо виплати відсоткового доходу за облігаціями відсотковими, бездокументарними, іменними серії «А», код UA4000162382, в кількості 9209 штук, загальною номінальною вартістю 9 209 000,00 грн., емітованими відповідачем, у зв'язку з чим, у відповідача утворилась заборгованість перед позивачем з виплати відсоткового доходу за облігаціями по 2-му відсотковому періоду з 15.04.2015 року по 14.05.2015 року.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 14.08.2015 року порушено провадження у справі, розгляд справи призначено на 01.09.2015 року.

Відповідно до ч. 7 ст. 811 Господарського процесуального кодексу України, на вимогу хоча б одного учасника судового процесу у суді першої чи апеляційної інстанції при розгляді справи по суті або за ініціативою суду здійснюється фіксування судового процесу з допомогою звукозаписувального технічного засобу.

По справі № 910/21004/15 судом, за клопотанням відповідача, поданого через відділ діловодства суду 31.01.2015 року, у відповідності до вимог до частини 7 статті 811 Господарського процесуального кодексу України, ухвалено здійснювати по справі фіксування судового процесу з допомогою звукозаписувального технічного засобу.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 01.09.2015 року розгляд справи відкладено на 21.09.2015 року.

Судове засідання 21.09.2015 року не відбулося.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 28.09.2015 року розгляд справи було призначено на 06.10.2015 р.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 06.10.2015 року продовжено строк вирішення спору у справі відповідно до статті 69 Господарського процесуального кодексу України, розгляд справи було відкладено на 02.11.2015 року.

Судове засідання 02.11.2015 року не відбулося.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 03.11.2015 року призначено колегіальний склад суду для розгляду справи.

У результаті проведеного повторного автоматичного розподілу справ між суддями, справу передано для розгляду колегії суддів у складі: головуєчий суддя Домнічева І.О., суддя Ващенко Т.М. та суддя Морозов С.М.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 04.11.2015 року зазначена колегія суддів прийняла справу до свого провадження, розгляд справи було призначено на 17.11.2015 року.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 17.11.2015 року розгляд справи було відкладено на 01.12.2015 року.

Судове засідання 01.12.2015 року не відбулося.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 04.12.2015 року розгляд справи було призначено на 17.12.2015 року.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 17.12.2015 року розгляд справи було відкладено на 22.12.2015 року.

Судове засідання 22.12.2015 року не відбулося.

Розпорядженням керівника апарату господарського суду міста Києва від 28.12.2015 року було призначено повторний автоматичний розподіл справи.

У результаті проведеного повторного автоматичного розподілу справ між суддями, справу передано для розгляду колегії суддів у складі: головуєчий суддя Домнічева І.О., суддя Ващенко Т.М. та суддя Підченко Ю.О.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 29.12.2015 року розгляд справи призначено на 13.01.2016 року.

13 січня 2016 року через відділ діловодства суду відповідач подав клопотання про відкладення розгляду справи.

В судовому засіданні 13.01.2016 року представник позивача позовні вимоги підтримав в повному обсязі та подав документи на виконання вимог ухвали суду, оформлені супровідним листом № 08/0116 від 11 січня 2016 року.

Представник відповідача в судове засідання 13.01.2016 року не з'явився.

Розглянувши в судовому засіданні 13.01.2016 року клопотання відповідача про відкладення розгляду справи, суд відмовляє в його задоволенні, з підстав його необґрунтованості, з огляду на те, що в порядку ст. 28 Господарського процесуального кодексу України відповідач не позбавлений можливості забезпечити участь у судовому засіданні безпосередньо через керівника підприємства. Тому, подане відповідачем клопотання розцінюється судом як свідоме та безпідставне ухилення від розгляду справи, пошук шляхів для затягування судового процесу.

Зважаючи на достатність в матеріалах справи доказів, необхідних для повного та об'єктивного вирішення справи, розгляд справи відбувався з урахуванням положень ст. 75 Господарського процесуального кодексу України за наявними у справі матеріалами.

Дослідивши матеріали справи, заслухавши пояснення представника позивача, суд, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач, у відповідності до виписки про стан рахунку в цінних паперах станом на 14.04.2015 року є власником відсоткових, бездокументарних, іменних облігацій Товариства з обмеженою відповідальністю "Центробій", серії «А», код UA4000162382, в кількості 9209 штук, загальною номінальною вартістю 9 209 000,00 грн.

Відповідно до п. 3.2. Проспекту емісії облігацій Товариства з обмеженою відповідальністю "Центробій", затверджених рішенням Загальних зборів Товариства з обмеженою відповідальністю "Центробій", оформлених протоколом № 1/2 від 18.03.2013 року встановлено параметри випуску облігацій: серії А: іменні, відсоткові, забезпечені, у кількості 60 000 штук у бездокументарній формі існування, номінальна вартість однієї облігації 1 000,00 грн., загальна номінальна вартість облігацій серії А - 60 000 000,00 грн.

Пунктом 3.4. Проспекту емісії визначені права, що надаються власникам облігацій: отримувати відсотковий дохід відповідно до умов розміщення облігацій в кінці кожного відсоткового періоду; здійснювати операції купівлі-продажу облігацій на вторинному ринку з урахуванням вимог чинного законодавства, подавати емітенту облігації для викупу та отримувати номінальну вартість облігацій та процентний дохід за останній відсотковий період при настанні строку їх погашення відповідно до умов Проспекту емісії; здійснювати з облігаціями інші операції, що не суперечать чинному законодавству України.

За змістом пункт 3.7. Проспекту емісії облігації обертаються вільно на території України протягом всього терміну їх обігу. Власниками облігацій можуть бути юридичні та фізичні особи, інститути спільного інвестування, резиденти та нерезиденти України, коло яких передбачено законодавством України. Обіг облігацій здійснюється на рахунках у цінних паперах, що відкриті власниками.

Порядок виплати відсоткового доходу за облігаціями встановлений пунктом 3.8. Проспекту емісії.

За умовами п. 3.8.1. Проспекту емісії виплата відсотків за облігаціями здійснюється за адресою: 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12.

Відсотки по облігаціях нараховуються відповідно до відсоткових періодів. Кожний відсотковий період складає один рік. Відсотковий дохід виплачується в кінці відповідного відсоткового періоду. Протягом першого відсоткового періоду встановлюється фіксована ставка в розмірі 20% річних, яка сплачується один раз на рік.

Рішення щодо встановлення розміру відсоткової ставки на 2-й - та на наступні відсоткові періоди приймається Зборами учасників емітента за 20 (двадцять) календарних днів до початку другого - десятого відсоткового періоду, виходячи з ринкової кон'юнктури. Рішення про зміну розміру відсоткової ставки повинно бути оформлено Протоколом Зборів учасників ТОВ «"Центробій"».

У випадках коли емітентом приймається рішення про зміну розміру відсоткової ставки, нова відсоткова ставка, не може бути нижчою, ніж відсоткова ставка, розрахована за формулою:

% ставка = облікова ставка НБУ (*) + x%

* облікова ставка Національного Банку України, яка діяла на момент прийняття рішення про зміну відсоткової ставки за облігаціями x% - відсоток, що визначається емітентом самостійно та додається до облікової ставки НБУ.

Емітент зобов'язується оголосити нову відсоткову ставку та повідомити власників облігацій шляхом опублікування інформації про встановлення нової відсоткової ставки відсоткового доходу на кожні наступні відсоткові періоди шляхом розміщення в офіційному друкованому виданні Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Так, у разі, якщо розмір нової ставки не було оголошено на наступні 2-й - 10-й відсоткові періоди в вищезазначені терміни, чинним залишається попередній розмір відсоткової ставки.

Відсотковий дохід за облігаціями розраховується відповідно до відсоткових періодів.

Сума відсоткового доходу, що підлягає виплаті за облігаціями, розраховується за наступною формулою:

$$C(i) = (N \times P(i) \times d(i)) / (T \times 100\%)$$
 де:

C(i) - сума відсоткового доходу на одну облігацію у i-му відсотковому періоді (в гривнях);

N - номінальна вартість облігацій, яка дорівнює 1 000,00 (одна тисяча 00 копійок) гривень;

P(i) - ставка, за якою нараховується відсотковий дохід за облігаціями у i-му відсотковому періоді, % річних;

d(i) - кількість днів у відсотковому періоді, за який нараховується дохід;

T - кількість днів у році;

i - номер відсоткового періоду.

Сума відсоткового доходу на одну облігацію визначається з точністю до 0.01 грн. за правилами математичного округлення.

Позивач, обґрунтовуючи свої вимоги, зазначає, що відповідач неналежним чином виконував зобов'язання щодо виплати відсоткового доходу за облігаціями відсотковими, бездокументарними, іменними серії «А», код UA4000162382, в кількості 9209 штук, загальною номінальною вартістю 9 209 000,00 грн., емітованими відповідачем, у зв'язку з чим, у відповідача утворилась заборгованість перед позивачем з виплати відсоткового доходу за облігаціями по 2-му відсотковому періоду з 15.04.2015 року по 14.05.2015 року.

Оцінивши наявні в матеріалах справи документи та докази, господарський суд вважає, що позовні вимоги підлягають задоволенню з наступних підстав.

Відповідно до ст. 509 Цивільного кодексу України зобов'язання виникають з підстав, встановлених ст. 11 цього Кодексу.

Нормами ст. 11 Цивільного кодексу України встановлено, що підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини, завдання майнової (матеріальної) та моральної шкоди іншій особі, інші юридичні факти.

Відповідно до статті 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства.

За приписами ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Частиною 1 статті 509 Цивільного кодексу України передбачено, що зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Положеннями ст. 194 Цивільного кодексу України визначено, що цінним папером є документ встановленої форми з відповідними реквізитами, що посвідчує грошове або інше майнове право і визначає взаємовідносини між особою, яка його розмістила (видала), і власником та передбачає виконання зобов'язань згідно з умовами його розміщення, а також можливість передачі прав, що впливають з цього документа, іншим особам.

До особи, яка набула право власності на цінний папір, переходять у сукупності усі права, які ним посвідчуються.

Згідно з ч.3 ст. 3 Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок», бездокументарним цінним папером є обліковий запис на рахунку в цінних паперах у системі депозитарного обліку цінних паперів.

Статтею 7 Закону України "Про цінні папери та фондовий ринок" встановлено, що облігація - цінний папір, що посвідчує внесення його першим власником грошей, визначає відносини позики між власником облігації та емітентом, підтверджує зобов'язання емітента повернути власникові облігації її номінальну вартість у передбачений проспектом емісії (для державних облігацій України - умовами їх розміщення) строк та виплатити дохід за облігацією, якщо інше не передбачено проспектом емісії (для державних облігацій України - умовами їх розміщення).

Приписами ст. 163 Господарського кодексу України визначено, що цінним папером є документ встановленої форми з відповідними реквізитами, що посвідчує грошове або інше майнове право і визначає відносини між суб'єктом господарювання, який його випустив (видав), і власником та передбачає виконання зобов'язань згідно з умовами його випуску, а також можливість передачі прав, що впливають з цього документа, іншим особам.

Відповідно до п. 15 ч. 1 ст. 1 Закону України "Про цінні папери та фондовий ринок" проспект емісії цінних паперів - документ, що містить інформацію про розміщення цінних паперів та інші відомості, передбачені цим та іншими законами, що визначають особливості розміщення певних видів цінних паперів.

Положеннями частини 1 статті 8 Закону України "Про депозитарну систему України" передбачено, що підтвердженням прав на цінні папери та прав за цінними паперами, що існують в бездокументарній формі, а також обмежень прав на цінні папери у певний момент часу є обліковий запис на рахунку в цінних паперах депонента в депозитарній установі. Документальним підтвердженням наявності на певний момент часу прав на цінні папери та прав за цінними паперами депонента (у разі зарахування цінних паперів на депозит нотаріуса - відповідного кредитора) є виписка з рахунку в цінних паперах депонента, яка видається депозитарною установою на вимогу депонента або в інших випадках, установлених законодавством та договором про обслуговування рахунка в цінних паперах.

Пунктом 2 Розділу I Положення про порядок здійснення емісії облігацій підприємств, облігацій міжнародних фінансових організацій та їх обігу, затвердженого рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку №2998 від 27.12.2013 року, визначено, що власники облігацій - фізичні та юридичні особи, резиденти і нерезиденти, які набули права власності на облігації відповідно до законодавства; емітент облігацій - юридична особа - резидент, яка від свого імені розміщує облігації і бере на себе зобов'язання, що випливають з умов емісії цих облігацій, перед їх власниками / міжнародна фінансова організація, яка отримала дозвіл центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, на здійснення емісії облігацій, яка від свого імені розміщує облігації та бере на себе зобов'язання, що випливають з умов емісії цих облігацій, перед їх власниками.

У відповідності з підпунктом 2 пункту 5 Положення про порядок здійснення емісії облігацій підприємств, облігацій міжнародних фінансових організацій та їх обігу, затвердженого рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку №2998 від 27.12.2013 року, емітент відсоткових облігацій повинен виплачувати відсотковий дохід за облігаціями в розмірі та в строк, що встановлені рішенням про розміщення таких облігацій та проспектом їх емісії.

В частині 10 статті 30 Закону України "Про цінні папери та фондовий ринок" вказано, що за невиконання умов проспекту емісії цінних паперів, зареєстрованого у встановленому порядку, емітент таких цінних паперів несе відповідальність, передбачену законом.

Як вже було встановлено судом, позивач у відповідності до виписки про стан рахунку в цінних паперах станом на 14.04.2015 року є власником відсоткових, бездокументарних, іменних облігацій Товариства з обмеженою відповідальністю "Центробій", серії «А», код UA4000162382, в кількості 9209 штук, загальною номінальною вартістю 9 209 000,00 грн. (належним чином засвідчена копія виписки міститься в матеріалах справи).

Позивач стверджує, що у 2-му відсотковому періоді відповідачем не здійснено виплату відсоткового доходу по облігаціям у відсотковому періоду з 15.04.2015 року по 14.05.2015 року в розмірі 1 841 800,00 грн.

03.07.2015 року позивач звернувся до відповідача з вимогою № 225/07/15 від 03.07.2015 року, в якій просив останнього сплатити 1 841 800,00 грн. відсоткового доходу за 2-й відсотковий період з 15.04.2015 року по 14.05.2015 року за облігаціями серії «А».

Факт направлення позивачем вимоги № 225/07/15 від 03.07.2015 року підтверджується фіскальним чеком № 8871 від 03.07.2015 року, описом вкладення до нього від 03.07.2015 року, а факт отримання останньої відповідачем 10.07.2015 року підтверджується повідомленням про вручення поштового відправлення (належним чином засвідчені копії містяться в матеріалах справи).

Таким чином, відповідачем було порушено положення Проспекту емісії облігацій Товариства з обмеженою відповідальністю "Центробій", що підтверджується матеріалами справи, суд дійшов висновку про обґрунтованість позовних вимог про стягнення заборгованості з виплати відсоткового доходу по облігаціям по 2-му відсотковому періоду з 15.04.2015 року по 14.05.2015 року в розмірі 1 841 800,00 грн.

Згідно з ст. 610 Цивільного кодексу України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Відповідно до ч. 1 ст. 612 цього ж кодексу боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

Частиною 2 ст. 625 цього ж кодексу передбачено, що боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Дії відповідача, які полягають в порушенні зобов'язання щодо повної та своєчасної виплати відсоткового доходу по облігаціям, є порушенням умов Проспекту емісії, що є підставою для захисту майнових прав та інтересів позивача відповідно до норм статті 625 Цивільного кодексу України.

Згідно з Законом України "Про індексацію грошових доходів населення" індекс споживчих цін (індекс інфляції) обчислюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі статистики і не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним, публікується в офіційних періодичних виданнях. На даний час індекс інфляції розраховується Державною службою статистики України і щомісячно публікується, зокрема, в газеті "Урядовий кур'єр". Отже, повідомлені друкованими засобами масової інформації з посиланням на зазначений державний орган відповідні показники згідно з

статтями 17, 18 Закону України "Про інформацію" є офіційними і можуть використовуватися господарським судом і учасниками судового процесу для визначення суми боргу.

Індекс інфляції - це показник, що характеризує динаміку загального рівня цін на товари та послуги, які купуються населенням для невиробничого споживання, і його найменший період визначення складає місяць. Розмір боргу з урахуванням індексу інфляції визначається виходячи з суми боргу, що існувала на останній день місяця, в якому платіж мав бути здійснений, помноженої на індекс інфляції, визначений названою Державною службою, за період прострочення починаючи з місяця, наступного за місяцем, у якому мав бути здійснений платіж, і за будь-який місяць (місяці), у якому (яких) мала місце інфляція.

Положеннями пунктів 3.1 та 3.2 постанови Пленуму Вищого господарського суду України "Про деякі питання практики застосування законодавства про відповідальність за порушення грошових зобов'язань" від 17 грудня 2013 року № 14 визначено, що інфляційні нарахування на суму боргу, сплата яких передбачена частиною другою статті 625 ЦК України, не є штрафною санкцією, а виступають способом захисту майнового права та інтересу, який полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення коштів внаслідок інфляційних процесів за весь час прострочення в їх сплаті. Зазначені нарахування здійснюються окремо за кожен період часу, протягом якого діяв відповідний індекс інфляції, а одержані таким чином результати підсумовуються за весь час прострочення виконання грошового зобов'язання.

За умовами пункту 4.1 постанови Пленуму Вищого господарського суду України "Про деякі питання практики застосування законодавства про відповідальність за порушення грошових зобов'язань" від 17 грудня 2013 року № 14, сплата трьох процентів від простроченої суми (якщо інший розмір не встановлений договором або законом) також не має характеру штрафних санкцій і є способом захисту майнового права та інтересу кредитора шляхом отримання від боржника компенсації (плати) за користування ним утримуваними коштами, належними до сплати кредитором.

Перевіривши надані позивачем розрахунки інфляційних втрат та 3% річних, суд встановив, що позивач здійснив нарахування інфляційних втрат та 3% річних у відповідності до вимог чинного законодавства України, а тому суд дійшов висновку, що вимоги позивача про стягнення з відповідача 48 048,88 грн. інфляційних втрат та 12 564,61 грн. 3% річних є обґрунтованими та підлягають задоволенню повністю за розрахунками позивача.

У відповідності зі ст. 4-3 Господарського процесуального кодексу України судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності. Сторони та інші особи, які беруть участь у справі, обґрунтовують свої вимоги і заперечення поданими судом доказами.

Статтею 32 Господарського процесуального кодексу України визначено, що доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутності обставин, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Відповідно до ст.ст. 33, 34 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу, господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи, обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Статтею 43 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.

Відповідач не скористався наданими йому ст. 22 Господарського процесуального кодексу України правами, не з'явився у судові засідання, доказів на спростування доводів позивача, або доказів, які б свідчили про відсутність у нього обов'язку сплатити заявлені до стягнення кошти, суду не надав.

Відповідно до п. 2 Постанови Пленуму Вищого господарського суду України № 6 від 23.03.2012 р. "Про судові рішення" рішення господарського суду має ґрунтуватись на повному з'ясуванні такого: чи мали місце обставини, на які посилаються особи, що беруть участь у процесі, та якими доказами вони підтверджуються; чи не виявлено у процесі розгляду справи інших фактичних обставин, що мають суттєве значення для правильного вирішення спору, і доказів на підтвердження цих обставин; яка правова кваліфікація відносин сторін, виходячи з фактів, установлених у процесі розгляду справи, та яка правова норма підлягає застосуванню для вирішення спору.

Враховуючи все вищевикладене, позовні вимоги підлягають задоволенню про стягнення 1 902 413,49 грн., з них: заборгованість з виплати відсоткового доходу по облігаціям - 1 841 800,00 грн. (один мільйон вісімсот сорок одна тисяча вісімсот гривень), інфляційних втрат - 48 048,88 грн. (сорок вісім тисяч сорок вісім гривень 88 копійок) та 3% річних - 12 564,61 грн. (дванадцять тисяч п'ятсот шістдесят чотири гривні 61 копія).

Відповідно з частиною 1 статті 49 Господарського процесуального кодексу України судовий збір покладається: у спорах, що виникають при укладанні, зміні та розірванні договорів, - на сторону, яка безпідставно ухиляється від прийняття пропозицій іншої сторони, або на обидві сторони, якщо господарським судом відхилено частину пропозицій кожної із сторін; у спорах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав, - на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Судові витрати позивача по сплаті судового збору в сумі 38 048,27 грн. відповідно до положень статті 49 Господарського процесуального кодексу України покладаються на відповідача.

Керуючись ст.ст. 4-3, 33, 34, 43, 49, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, Господарський суд міста Києва, -

В И Р І Ш И В:

1. Позов задовольнити повністю.

2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "Центробій" (ЄДРПОУ 33834958, адреса: 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12) на користь Публічного акціонерного товариства "Свіжачок" (ЄДРПОУ 35739825, адреса: 72142, Запорізька обл., Приморський район, с. Інзівка, вул. Радянська, 172) грошові кошти: заборгованість з виплати відсоткового доходу по облігаціям - 1 841 800,00 грн. (один мільйон вісімсот сорок одна тисяча вісімсот гривень), інфляційних втрат - 48 048,88 грн. (сорок вісім тисяч сорок вісім гривень 88 копійок), 3% річних - 12 564,61 грн. (дванадцять тисяч п'ятсот шістдесят чотири гривні 61 копійка) та судовий збір - 38 048,27 грн. (тридцять вісім тисяч сорок вісім гривень 27 копійок). Видати наказ.

Рішення набирає законної сили в порядку, встановленому ст. 85 Господарського процесуального кодексу України. Рішення може бути оскаржено до суду апеляційної інстанції в порядку та в строки, передбачені нормами ст.ст. 91, 93 Господарського процесуального кодексу України.

Повний текст рішення складено 18.01.2016 року.

Головуючий суддя

Суддя

Суддя

І.О. Домнічева

Т.М. Ващенко

Ю.О. Підченко